

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Чернігівській області

Слідчий відділ

вул. Шевченка, 28, м. Чернігів, 14013, тел./факс (04622) 3-05-69, тел. (0462) 65-52-90
www.ssu.gov.ua e-mail: slid_chg@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001757

№ _____

На № _____

від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру у вчиненні злочину

місто Чернігів

«21» лютого 2024 року

Начальник слідчого відділу Управління СБ України в Чернігівській області Просняк Андрій Олександрович, розглянувши матеріали досудового розслідування № 22023270000000057 від 29.03.2023 за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 28 ч. 1 ст. 438, ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276, 277, 278, КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Соловова Семена Олександровича, 22.04.1987 р.н., уродженця м. Южно-Сахалінськ, Сахалінська область, Російська Федерація, росіянина, громадянина Російської Федерації, військовослужбовця 228 гвардійського мотострілецького полку (в/ч 22316), зареєстрованого та проживаючого за адресою: вул. Орденоносців, буд. 4, кв. 118, м. Єкатеринбург, Свердловська область, Російська Федерація, -

про підозру у відданні наказу на жорстоке поводження з цивільним населенням, вчинення порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також у жорстокому поводженні з цивільним населенням та вчиненні порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України.

**Фактичні обставини кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Соловов С.О.**

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

24.02.2022 Указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 р. ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Згідно ч. 1 ст. 4 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – Женевська Конвенція IV), особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ч. 1, ч. 2, ч. 3 ст. 6 зазначеної Женевської Конвенції IV, вона повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у статті 2-й цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупованій території застосування цієї Конвенції припиняється через рік після загального припинення бойових дій.

Відповідно до ч. 1 ст. 12 Женевської Конвенції IV особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та

звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Згідно зі ст. 13 Женевської Конвенції IV, положення частини II цієї Конвенції щодо загального захисту населення від деяких наслідків війни стосуються всього населення країн, які перебувають у конфлікті, без будь-якої дискримінації за ознакою, зокрема, раси, національності, релігійних або політичних переконань, і спрямовані на полегшення страждань, спричинених війною.

Згідно з ч. 1 ст. 27 Женевської Конвенції IV, особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства, залякування, від образ та цікавості натовпу.

Крім того, відповідно до ст. 28 Конвенції, присутність будь-якої особи, яка перебуває під захистом, у будь-яких пунктах чи районах не може бути використана для захисту цих місць від воєнних операцій.

Також, згідно зі ст. 29 Женевської Конвенції IV сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Відповідно до ст. ст. 31-32 Женевської Конвенції IV забороняється, зокрема: жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей; застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поведження з боку як цивільних, так і військових властей.

Згідно з преамбулою Додаткового протоколу від 08.06.1977 до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) (далі - Протокол) Високі Договірні Сторони підтверджуючи далі, що положення Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року та цього Протоколу повинні за всіх обставин цілком застосовуватися до всіх осіб, які перебувають під захистом цих документів, без яких-небудь несприятливих відмінностей, що полягають у характері чи походженні збройного конфлікту або у причинах, що висувуються Сторонами в конфлікті чи приписуються їм.

Згідно статті 146 Женевської Конвенції IV Високі Договірні Сторони зобов'язуються надати чинності будь-якому закону, необхідному для надання дієвих карних санкцій для осіб, які вчиняють, або наказують іншим учинити будь-яке серйозне порушення цієї Конвенції, визначеного в цій статті.

Кожна Висока Договірна Сторона зобов'язується розшукати осіб, яких обвинувачено у вчиненні або в наказі учинити такі серйозні порушення, і представляють таких осіб, незалежно від їхнього громадянства, перед своїми

судами. Вона може також, якщо вона вважає це потрібним, і відповідно до положень свого законодавства, передати таких осіб для судового процесу іншій заінтересованій Високій Договірній Стороні за умови, що така Висока Договірна Сторона не має доказів, які давали б підстави для обвинувачення таких осіб.

Кожна Висока Договірна Сторона вживає заходів, необхідних для припинення всіх дій, які суперечать положенням цієї Конвенції, крім серйозних порушень визначених наступною статтею.

За будь-яких обставин обвинувачені особи користуються перевагами гарантій належного судового процесу та захисту, що надають не менше переваг, ніж ті, що обумовлені статтею 105, і ті, що випливають з Женевської конвенції про поводження з військовополоненими від 12 серпня 1949 р.

Згідно статті 147 Женевської Конвенції IV серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Відповідно до ч. 7 ст. 51 Протоколу, Присутність або пересування цивільного населення або окремих цивільних осіб не повинні використовуватись для захисту певних пунктів або районів від воєнних дій, зокрема у спробах захистити воєнні об'єкти від нападу або прикрити воєнні дії, сприяти чи перешкодити їм. Сторони, що перебувають у конфлікті, не повинні направляти пересування цивільного населення або окремих цивільних осіб з метою спробувати захистити воєнні об'єкти від нападу чи прикрити воєнні операції.

Згідно з вимогами ч.ч. 1, 2 ст. 75 Протоколу тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поводяться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб. Заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: а.1) вбивство; а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні; а.3) тілесні покарання; а.4) каліцтво;

б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі; с) взяття заручників; d) колективне покарання; е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

24.02.2022 після оголошення Президентом РФ про початок «спеціальної військової операції», військові підрозділи, підконтрольні Російській Федерації, перетнули російсько-український та білорусько-український кордон та розпочали вторгнення на територію України. Цього ж дня на території Чернігівської області військовослужбовці ЗС РФ розпочали напади на сили оборони України, а також цивільні об'єкти та цивільне населення.

Військовослужбовець ЗС РФ Соловов Семен Олександрович, із позивним «Клен», який проходив військову службу у 228 гвардійському мотострілецькому полку (в/ч 22316), та перебував на посаді командира зведеного підрозділу ЗС РФ, брав участь у вторгненні та бойових діях на території України, тим самим усвідомлював, що відбувається збройний конфлікт, а також свою участь у ньому.

Так, 03.03.2022, точний час у ході досудового розслідування не встановлено, збройні сили Російської Федерації, до складу яких входив військовослужбовець Соловов Семен Олександрович, здійснили військове вторгнення, зайняли та з цього дня здійснювали контроль території с. Ягідного Чернігівського району Чернігівської області.

Починаючи з 03.03.2022, точний час досудовим розслідуванням не встановлений, військовослужбовці ЗС РФ Особа 1, Особа 2, Особа 3, Особа 4, Особа 5, Особа 6, Особа 7, Особа 8, Особа 9, Особа 10, Особа 11, Особа 12, Особа 13, Особа 14 та Особа 15, матеріали відносно яких виділені в окреме провадження, та інші невстановлені на даний час військовослужбовці ЗС РФ, в порушення ст. ст. 3, 27, 31, 32, 34, 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, та ст. 75 Додатково протоколу до Женевської конвенції від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року, під загрозою застосування вогнепальної зброї, почали примусово виганяти цивільне населення с. Ягідного Чернігівського району з їх приватних домогосподарств, здійснювати ув'язнення невизначеної кількості мирних жителів села з метою незаконного їх утримання, а в подальшому, під конвоєм відводили та примусово поміщали потерпілих до підвалу Ягіднянської філії опорного закладу «Количівська загальноосвітня школа I-III ступенів Іванівської сільської ради Чернігівського району Чернігівської області», що знаходиться за адресою: Чернігівської

області, в будівлі якої розміщувався командний пункт ЗС РФ.

Соловов Семен Олександрович, будучи командиром зведеного підрозділу ЗС РФ, капітаном, діючи з прямим умислом, з порушенням вимог ст. ст. 3, 27, 28, 31, 32, 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та ст. ст. 51, 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів

(Протокол І), від 08.06.1977, усвідомлюючи, що вказане приміщення підвалу школи необладнане вентиляційними засобами доступу свіжого повітря, немає штучного та природнього освітлення, водопостачання та водовідведення, вбиралень, достатніх меблів для сидіння та спальних місць, засобів приготування їжі, перебуває в антисанітарних умовах, непридатне до нормального проживання в ньому людей, а приміщення до нього великої чисельності цивільного населення прямо загрожуватиме життю та здоров'ю всім, хто там буде утримуватися, віддав підлеглим військовослужбовцям, у тому числі Особа 1, Особа 2, Особа 3, Особа 4, Особа 5, Особа 6, Особа 7, Особа 8, Особа 9, Особа 10, Особа 11, Особа 12, Особа 13, Особа 14 та Особа 15, матеріали відносно яких виділені в окреме провадження, та іншим невстановленим на даний час військовослужбовцям ЗС РФ, явно злочинний наказ незаконно утримувати протягом тривалого часу в підвалі розміром 197,6 м² загалом 369 людей, серед яких 69 неповнолітніх, яким була відведена площа 0,5 м² на особу, що також є жорстоким поводженням з цивільним населенням, задля використання цивільних осіб як захист («живий щит») свого командного пункту від військових дій зі сторони Збройних Сил України.

Продовжуючи реалізацію злочинного умислу, направленого на катування шляхом застосування моральних і фізичних страждань, незаконне утримання потерпілих та використання їх в якості «живого щита», Соловов С.О., діючи як командир зведеного підрозділу ЗС РФ, забезпечив чергування та охорону виходу з підвального приміщення вказаної школи військовослужбовцями ЗС РФ у період часу з 03.03.2022 по 30.03.2022, щоб незаконно утримувані в ньому потерпілі не могли за власною волею покинути приміщення шкільного підвалу.

Окрім того, Соловов С.О., діючи спільно з Особа 1, Особа 2, Особа 3, Особа 4, Особа 5, Особа 6, Особа 7, Особа 8, Особа 9, Особа 10, Особа 11, Особа 12, Особа 13, Особа 14 та Особа 15, матеріали відносно яких виділені в окреме провадження, та іншими невстановленими на даний час військовослужбовцями ЗС РФ, у період часу з 03.03.2022 по 30.03.2022, забороняв цивільним особам залишати приміщення підвалу, наказував зайти потерпілим до підвалу школи у певний час, не вживав належних заходів до організації надання медичної допомоги цивільним особам, які її потребували, байдуже ставився до наслідків умов утримання для життя та здоров'я ув'язнених цивільних осіб.

Таким чином, 369 цивільних осіб, серед яких 69 дітей, насильно та протиправно утримувалися в суцільній тисняві, в задушливому просторі без доступу свіжого повітря, в цілковитій темряві, без забезпечення достатньою кількістю питної води та їжі, в антисанітарних умовах. Люди, що перебували в приміщенні підвалу змушені були ходити до туалету для справляння своєї природних потреб у відра та робити це у присутності інших людей, а наповнені фекаліями відра тривалий час стояли в тих же приміщеннях, де знаходилися люди, допоки їм російські військові не дозволять винести їх, що було наругою над людською гідністю та психологічним катуванням потерпілих. Утримувані у підвальному приміщенні школи, відчували кисневу недостатність та погіршення стану здоров'я, просили військовослужбовців ЗС РФ, котрі

охороняли вихід з підвалу школи, випустити їх на свіже повітря та надати можливість отримати медичну допомогу, на що останні не дозволяли покинути підвал та вийти на вулицю, не вживали жодних заходів для можливості отримання людьми медичної допомоги.

Окрім того, у невстановлений досудовим розслідуванням час, у період з 03.03.2022 по 30.03.2022, Соловов С.О., діючи умисно, висловив потерпілому погрозу вбивством невизначеної кількості цивільних осіб, які утримувались у підвалі школи, та не становили жодної загрози для військових РФ, шляхом застосування 2 вибухових пристроїв типу «граната», через крики та шум у підвалі школи.

Загалом, протягом періоду часу з 03.03.2022 по 30.03.2022, за наказом Соловова С.О., військовослужбовцями ЗС РФ, у тому числі Особа 1, Особа 2, Особа 3, Особа 4, Особа 5, Особа 6, Особа 7, Особа 8, Особа 9, Особа 10, Особа 11, Особа 12, Особа 13, Особа 14 та Особа 15, матеріали відносно яких виділені в окреме провадження, та іншими невстановленими на даний час військовослужбовцями, в підвалі школи утримувалися:

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)
- 6)
- 7)
- 8)
- 9)
- 10)
- 11)
- 12)
- 13)
- 14)
- 15)
- 16)
- 17)
- 18)
- 19)
- 20)
- 21)
- 22)
- 23)
- 24)
- 25)
- 26)
- 27)
- 28)
- 29)

- 30)
- 31)
- 32)
- 33)
- 34)
- 35)
- 36)
- 37)
- 38)
- 39)
- 40)
- 41)
- 42)
- 43)
- 44)
- 45)
- 46)
- 47)
- 48)
- 49)
- 50)
- 51)
- 52)
- 53)
- 54)
- 55)
- 56)
- 57)
- 58)
- 59)
- 60)
- 61)
- 62)
- 63)
- 64)
- 65)
- 66)
- 67)
- 68)
- 69)
- 70)
- 71)
- 72)
- 73)
- 74)

- 75)
- 76)
- 77)
- 78)
- 79)
- 80)
- 81)
- 82)
- 83)
- 84)
- 85)
- 86)
- 87)
- 88)
- 89)
- 90)
- 91)
- 92)
- 93)
- 94)
- 95)
- 96)
- 97)
- 98)
- 99)
- 100)
- 101)
- 102)
- 103)
- 104)
- 105)
- 106)
- 107)
- 108)
- 109)
- 110)
- 111)
- 112)
- 113)
- 114)
- 115)
- 116)
- 117)
- 118)
- 119)

120)
121)
122)
123)
124)
125)
126)
127)
128)
129)
130)
131)
132)
133)
134)
135)
136)
137)
138)
139)
140)
141)
142)
143)
144)
145)
146)
147)
148)
149)
150)
151)
152)
153)
154)
155)
156)
157)
158)
159)
160)
161)
162)
163)
164)

165)
166)
167)
168)
169)
170)
171)
172)
173)
174)
175)
176)
177)
178)
179)
180)
181)
182)
183)
184)
185)
186)
187)
188)
189)
190)
191)
192)
193)
194)
195)
196)
197)
198)
199)
200)
201)
202)
203)
204)
205)
206)
207)
208)
209)

210)
211)
212)
213)
214)
215)
216)
217)
218)
219)
220)
221)
222)
223)
224)
225)
226)
227)
228)
229)
230)
231)
232)
233)
234)
235)
236)
237)
238)
239)
240)
241)
242)
243)
244)
245)
246)
247)
248)
249)
250)
251)
252)
253)
254)

255)
256)
257)
258)
259)
260)
261)
262)
263)
264)
265)
266)
267)
268)
269)
270)
271)
272)
273)
274)
275)
276)
277)
278)
279)
280)
281)
282)
283)
284)
285)
286)
287)
288)
289)
290)
291)
292)
293)
294)
295)
296)
297)
298)
299)

300)
301)
302)
303)
304)
305)
306)
307)
308)
309)
310)
311)
312)
313)
314)
315)
316)
317)
318)
319)
320)
321)
322)
323)
324)
325)
326)
327)
328)
329)
330)
331)
332)
333)
334)
335)
336)
337)
338)
339)
340)
341)
342)
343)
344)

345)
 346)
 347)
 348)
 349)
 350)
 351)
 352)
 353)
 354)
 355)
 356)
 357)
 358)
 359)
 360)
 361)
 362)
 363)
 364)
 365)
 366)
 367)
 368)
 369)

Через нелюдські умови утримання та ненадання можливості вчасно отримати належну медичну допомогу потерпілим, котрі насильно утримувалися в підвалі вказаної школи, у період з 09.03.2022 по 28.03.2022 померло 10 цивільних людей, а саме:

1) (помер 09.03.2022);	року народження
2) (помер 10.03.2022);	року народження
3) (помер 11.03.2022);	року народження
4) (померла 13.03.2022);	року народження
5) (померла 14.03.2022);	року народження
6) (померла 16.03.2022);	року народження
7) (померла 17.03.2022);	року народження
8) (помер 20.03.2022);	року народження

9)
(померла 24.03.2022);

року народження

10)
(померла 28.03.2022).

року народження

При цьому тіла померлих, після настання біологічної смерті, одразу не виносилися з підвального приміщення школи, а продовжували знаходитися серед живих людей допоки Соловов С.О. та інші військовослужбовці ЗС РФ не дозволяли їх винести назовні, що заподіювало значних психічних та моральних страждань потерпілим.

Отже, Соловов Семен Олександрович вчинив віддання наказу на жорстоке поводження з цивільним населенням, а саме катування шляхом застосування моральних і фізичних страждань та ув'язнення потерпілих, а також утримання в одному місці цивільного населення задля використання його як захист («живий щит») командного пункту ЗС РФ, котрий розміщувався в будівлі Ягіднянської філії опорного закладу «Количівська загальноосвітня школа I-III ступенів Іванівської сільської ради Чернігівського району Чернігівської області», що знаходиться за адресою:

Чернігівської області, від військових дій з боку Збройних Сил України, а також жорстоке поводження з цивільним населенням, а саме катування шляхом застосування моральних і фізичних страждань, погрозу вбивством, та ув'язнення потерпілих, а також утримання в одному місці цивільного населення задля використання його як захист («живий щит») командного пункту ЗС РФ, чим порушив вимоги ст. ст. 3, 27, 28, 32, 34, 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та ст. ст. 51, 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977.

Таким чином, Соловов Семен Олександрович обґрунтовано підозрюється у відданні наказу на жорстоке поводження з цивільним населенням, вчинення порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також у жорстокому поводженні з цивільним населенням та вчиненні порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28 п. 1 ст. 438 КК України.

Начальник слідчого відділу
Управління СБ України
в Чернігівській області

Андрій ПРОСНЯК

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор Чернігівської
окружної прокуратури

Олександр СЕРДЮК

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленою про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

19) брати участь у підготовці досудової доповіді, надавати представнику персоналу органу пробації інформацію, необхідну для підготовки такої доповіді, ознайомлюватися з текстом досудової доповіді, подавати свої зауваження та уточнення.

20) інші права, передбачено чинним законодавством України.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. Одночасно підозрюваний має право ініціювати укладення угоди про визнання винуватості.

Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом. Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про повідомлення підозри мені повідомлено, копія повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

«___» годин «___» хвилин «___» _____ 20__ року.

Підозрюваний _____

Захисник _____ (_____)

Повідомлення про підозру вручив:

Начальник слідчого відділу

Управління СБ України

в Чернігівській області

Андрій ПРОСНЯК